

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXI - Nr. 8081

8 PAGINI 30-BANI

Simbătă 9 august 1975

JOCURILE BALCANICE DE ATLETISM

ARGENTINA MENIS - 67,88 m LA DISC, PERFORMERA PRIMEI ZILE DE ÎNTRECERI!

● Formațiile României conduc în clasamentele pe echipe ● Alina Gheorghiu, Ilie Floroiu și Tudor Stan - campioni balcanici ● Ploaia a influențat desfășurarea concursului

În sunetul muzicii fanfarei, la ora 16, pe pista Stadionului Republicii, gătit sărbătoreste, și-au făcut intrarea echipele celor cinci țări participante la Jocurile Balcanice care, anul acesta, sărbătorește 45 de ani de existență. Prin fața tribunelor au trecut echipele Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei, Turciei și României, care au luat loc pe verdele crud al gazonului. S-au intonat imnurile de stat ale celor cinci țări și s-au înălțat drapelele, după care a luat cuvântul tovarășul general lt. Marin Dragnea, președintele C.N.E.F.S. și al Comitetului Olimpic Român, care, după ce a subliniat importanța acestei competiții în ansamblul atletismului mondial, a urât deplin succes participanților și a declarat deschisă întrecerea.

Atletul român Gheorghe Cefan, campion și recordman balcanic la 3000 m obstacole, a rostit tradiționalul jurământ al atleților participanți la Jocuri, timp în care, pe un înalt stindard, a fost ridicat steagul bleu al J.B.A. Apoi au început disputele celei de a XXXIV-a ediții a Balcaniadei atletice. Din păcate nu pentru multă vreme, deoarece o ploaie torențială a decis întreruperea concursurilor, pentru o bună perioadă de timp.

ARGENTINA MENIS S-A REVANȘAT...

Aruncarea discului a stat sub semnul disputei dintre recordmanul Bulgariei și României, Maria Vergova și, respectiv, Argentina Menis, două dintre cele mai reductibile aruncătoare din lume. Recent, la concursul preolimpic de la Montreal, cele două atlete s-au întilnit, victoria revenindu-i sportivei bulgare la o diferență de aproape patru metri. La reîntoarcerea în țară, Argentina a recunoscut - sportiv - meritele revinștării sale, dar n-a uitat să adauge că... n-au intrat zilele-n sac și că în acest sezon mai sînt concursuri în care se va întilni cu Vergova, cel mai apropiat prilej fiind Balcaniada.

Ieri, campioana noastră ni s-a părut, încă la încălzire, decisă să facă totul pentru un rezultat mare. N-am mai văzut-o așa de la Constanța din toamna anului 1972, după J. O., atunci fiind a realizat un nou record cu 67,32 m. El bine, ieri, la prima aruncare Argentina Menis a obținut o performanță excepțională: 67,88 m - nou record, al doilea rezultat mondial din acest an și al treilea din istoria probei. Surprinsă de această aruncare, replica Mariei Vergova a fost mai palidă decît ne așteptam. Într-un fel, s-a

repetat povestea de anul trecut de la Balcaniada de la Sofia, numai că atunci cea care a surprins, cu un record de 68,48 m, a fost Maria Vergova!

Ieri, Argentina Menis a fost indiscutabil superioară adversarei sale. Iată, pentru o mai bună edificare, aruncările celor două atlete, în ordinea efectuării lor: Menis 67,88 m, Vergova depășit; 64,68 m - 53,00 m, 61,32 m - 63,12 m, 63,16 m - 62,60 m, 61,86 m (concursul s-a întrerupt, mai apoi, din cauza unei extraordinare averse de ploaie). Proba a fost reluată după mai bine de jumătate de oră, sub o ploaie mărunță, dar cercul alunecos și, în general, întreaga atmosferă n-au mai îngăduit obținerea unor rezultate mai bune, așa că clasamentul a fost întocmit pe baza cifrelor înregistrate la primele aruncări.

Clasament: 1. ARGENTINA MENIS (R) 67,88 m - nou record; campioană balcanică, 2. Maria Vergova (B) 63,12 m, 3. Rumiana Bahcevarova (B) 55,34 m, 4. Florența Ionescu (R) 53,12 m, 5. Vassiliki Karafilly (G) 50,75 m, 6. Kosa Stojkovic (I) 43,12 m.

ILIE FLOROIU - ÎNVINGĂTOR AUTORITAR

Ilie Floroiu, recordmanul nostru în probele de fond, a cîștigat în

Ilie Floroiu conduce plutonul alergătorilor la 10000 m (sus). Vassilios Papageorgopoulos cîștigă cursa de 100 m (jos).

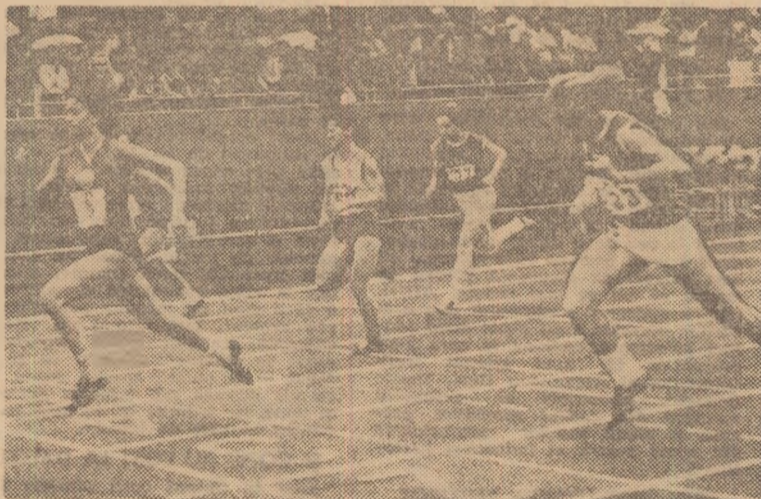
stil de mare campion proba de 10000 m, pe care a dominat-o cu autoritate. El s-a instalat la conducerea plutonului după cîteva zeci de metri, imprimînd o trenă careia nu i-au putut face față decît Mikhael Kousis (Grecia) și celălalt reprezentant al nostru Cătălin Andreica. Acesta însă doar pînă la jumătatea distanței, cînd Ilie, alergînd un tur de stadion în 63 de secunde, se distanțează la aproape 20 m de alergătorul grec. Diferența se mărește, apoi, tură de tură, ajungînd, la sfîrșitul cursei,

Cronici de
Romeo VILARA
și Vladimir MORARU
Fotografii de
Ion MIHAICA

(Continuare în pag. a 3-a)

Argentina Menis a avut ieri o comportare excelentă, la nivelul cel mai ridicat demonstrat vreodată de ea.

Liliana Panaiotova obține o victorie neașteptată la 100 m

CLASAMENTELE GENERALE, DUPĂ PRIMA ZI

BĂRBAȚI		FEMEI	
1. ROMANIA	44 p	1. ROMANIA	32 p
2. Grecia	34 p	2. Bulgaria	28 p
3. Iugoslavia	34 p	3. Bulgaria	15 p
4. Bulgaria	12 p	4. Grecia	9 p
5. Turcia	2 p		

Campionatele republicane de ciclism

DOUĂ TITLURI REPREZENTANȚILOR ȘCOLILOR SPORTIVE BUCUREȘTENE

PIOIEȘTI, 8 (prin telefon). Vîntul a continuat să bată puternic, în rafale și în ziua a treia a campionatelor republicane de ciclism. În asemenea condiții atmosferice vitrege, juniorii aflați în concurs au trebuit să facă dovadă de o adevărată voință de fier pentru a încheia cu bine o probă atât de grea cum este contratimpul individual. Și, spre cinstea lor, peste 95% din cei plecați în cursă au trecut și linia de sosire, obținînd rezultate tehnice multumitoare. La juniorii mari, Valentin Marin de la Șc. sp. nr. 2 București (antrenor - Dan Budișteanu) și-a apărut în timp ce la juniorii mici victoria a revenit unui

restii, Gh. Lăutaru (antrenor - V. Burlacu). Dar, iată rezultatele: JUNIORI MARI (30 km.) - 1. Valentin Marin 44:04, medie orară 40,847, campion republican; 2. A. Antal (CIBO Brașov) 44:13; 3. A. Bumbac (Șc. sp. nr. 1) 44:29; 4. D. Donciu (Șc. sp. nr. 1); 5. I. Radu (Metalul Plopieni) 45:18; JUNIORI MICI (15 km.) - 1. Gh. Lăutaru 23:30, medie orară 38,300, campion republican; 2. S. Ana (Șc. sp. nr. 1) 24:16; 3. I. Vințilă (Petrolul Ploiești) 24:30; 4. A. Dobre (Șc. sp. nr. 2) 24:31; 5-6. M. Manole (Șc. sp. nr. 2) și S. Savu (Dunărea Galați) 24:32.

Simbătă are loc proba de semi-fond seniori, iar duminică aceeași probă pentru juniori.

ASTĂZI ȘI MÎINE, PE STADIONUL „23 AUGUST”:

MECIURI ATRACTIVE DE FOTBAL ÎN CADRUL „CUPEI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI”

Meciurile din cadrul „Cupei municipiului București” și manifestările sportive care întregesc cuplajele fotbalistice găzduite astăzi și mîine de stadionul „23 August” din Capitală marchează „23 August” din Săptămîna sportului bucureștean, acțiune organizată de către Consiliul municipal pentru educație fizică și sport.

Prezentăm completul al jocurilor și manifestărilor sportive de pe stadionul „23 August”:

● Simbătă, ora 15,30: Unirea Tricolor - Minerva (fotbal feminin); ora 17 - SPORTUL STUDENȚESC - PROGRESUL (arbitri: C. Dinulescu, la centru, M. Stan și E. Svitec, la linie); demonstrație de lupte.

ora 19: DINAMO - RAPID

În pauză, concursul intersec-tore de tras la frînghie.

● Duminică, ora 15,30: Venus - Luceafărul (fotbal feminin); ora 17: meci pentru locurile 3-4 (St. Petrescu - D. Predeșcu, Gh. Manta).

În pauză, concurs de călărie (probă de stafetă - obstacole); ora 19: finala „CUPEI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI” (A. Munchiu - C. Juja, A. Juja).

Am redat în numărul nostru de ieri ultimele vești de la echipele ce-și dispută „Cupa municipiului București”. Revenim astăzi cu succinte declarații culese din cele patru tabere.

Dumitru Nicolae-Nicușor (antrenorul echipei DINAMO): „Este o onoare optimă pentru a ne cristaliza formula de echipă. Vom rula pe parcursul celor două zile

Ion Motroc (antrenorul echipei RAPID): „Dacă astăzi trecem de Dinamo, vom așeza în vitrina noastră, lângă „Cupa României”, o altă mai mică, aceea a municipiului București. Vom prezenta o echipă inedită, cu toate achizițiile noastre, care au avut o bună comportare în meciurile de verificare de pînă acum”.

Liviu Colceriu (vicepreședintele clubului SPORTUL STUDENȚESC): „Sîntem singura divizionară a Bucureștenă care nu figurează pe lista cîștigătoarelor acestui trofeu. Avem deci să sargem gheata acum, la a IX-a ediție”.

Constantin Dumitrescu (președintele clubului PROGRESUL): „Ne-am pregătit cu sîrg pentru această competiție. O vom ataca cu aplombul pe care l-am dovedit o

PROGRAMUL DE AZI ȘI MÎINE

SIMBATA

ora 9: decathlon - 110 mg, pentathlon - lungime; ora 9,30: 400 m F - serii, decathlon - disc; ora 9,50: pentathlon - 200 m; ora 10: decathlon - prăjină. ora 16,30: 20 km marș (pe traseul din str. Major Coravu); ora 17: 100 mg F - serii, lungime B, greutate F, suliță B; ora 17,15: 200 m B - serii; ora 17,30: 200 m F - serii; ora 17,45: 1500 m B; ora 17,55: 1500 m F; ora 18: greutate B; ora 18,15: 110 mg B - serii, decathlon - suliță; ora 18,30: 400 m B - serii; ora 18,40: 200 m F - finală; ora 18,50: 3000 m obst.; ora 19,10: decathlon - 1500 m; ora 19,30: 400 m F - finală; ora 19,40: 4x100 m B.

DUMINICA

ora 16: maraton, prăjină; ora 16,50: disc B; ora 17,20: 200 m B - finală, înălțime F; ora 17,30: 400 m B - finală; ora 17,45: 110 mg - finală, triplu salt; ora 18: 100 mg F - finală; ora 18,20: suliță F; ora 18,45: 5000 m; ora 19: 4x100 m F; ora 19,10: 4x400 m F; ora 19,20: 4x400 m B; ora 19,40: Festivitatea de închidere.

ARGINTUL DE LA BELGRAD SĂ FIE SCHIMBAT ÎN „AUR“ LA MONTREAL!

De două decenii prezenți în elita mondială, câștigători a numeroase titluri (21), medaliile de argint (18) și bronz (22), caiaciștii și canoiștii români s-au înopoiat de la recentele campionate ale lumii cu un bilanț în regres, sub nivelul celor anterioare, dar care confirmă, totuși, realele posibilități de afirmare, în continuare, ale acestor sportivi în arena internațională și, desigur, la Jocurile Olimpice din 1976. Trebuie să spunem că în interpretarea pur statistică a acestui bilanț — 6 LOCURI II și DOUĂ LOCURI III — supără absența „aurului” (după mulți ani), pierderea unor poziții fruntașe la câteva probe, ocuparea locului 3 în clasamentele generale (neoficiale) pe puncte (97 p — după echipele Uniunii Sovietice 127 p și Ungariei 122 p) și medaliile (de asemenea, după echipele Uniunii Sovietice și Ungariei, ambele cu câte 12 medalii). Analiza, în baza aceluiași reper statistic, făcută bilanțului olimpic situează, în ambele clasamente, echipa noastră pe locul 4 (după formațiile Uniunii Sovietice, Ungariei și R. D. Germane).

Fără îndoială, ne așteptăm la mai mult, având în vedere rezultatele bune și foarte bune realizate de sportivii români la ediția trecută a C.M. — octombrie 1974, la Xochimilco — și, de asemenea, ținând seama că nu ne mai desparte decât un an de cea mai importantă confruntare sportivă mondială, Jocurile Olimpice de la Montreal. Finalele de la Ada Ciganlija nu pot fi, însă, după opinia noastră, reduse și cu atât mai puțin comentate și explicate exclusiv prin clasamentele generale sau cele ale diferitelor probe. Nu mai insistăm aici asupra acelor aspre, dar aproape inevitabile legi neserice ale sportului, care stabilesc adesea nu numai clipele marilor și strălucitelor victorii, ci și pe acelea amare ale înfringerilor care, însă, se cer primite bărbătește, cu fair-play, cu respect pentru valoarea astăzi mai bună a adversarului, dar și cu ambiția tot atât de bărbătească a pregătirii revanșei de mâine.

În ceea ce ne privește, vom încerca să situăm și să comentăm acest bilanț în cadrul mai larg, general, al celui de a XII-a ediții a campionatelor mondiale, sugerând câteva repere atât pentru apropiata analiză proiectată, operativ, de federația de specialitate, cât și pentru activitatea viitoare a loturilor noastre reprezentative, insistând, în mod firesc, asupra evoluțiilor și concluziilor prilejuite de desfășurarea finalelor olimpice.

ACEST OBIECTIV CERE CAMPIONILOR NOȘTRI UN MAI MARE VOLUM DE PREGĂTIRE, RĂSPUNDERE ȘI DĂRUIRE TOTALĂ!

Am urmărit, ca și în alți ani, cu atenție și prețuire, munca de pregătire a loturilor noastre reprezentative de caiac-canoe pentru campionatele mondiale de la Belgrad. Afirmăm, fără rezerve, că în acest an la Snagov nu s-a muncit mai puțin ca altă dată, că nimeni nu s-a culcat pe laurii câștigați la Xochimilco sau la edițiile mai vechi ale „mondialelor”. În linii mari, a fost urmat cu strictețe planul obișnuit de pregătire, s-au făcut chiar unele retușuri importante și eficiente, timpii realizați de majoritatea echipajelor selecționate au devenit recorduri ale Snagovului. Dar, după cum s-a văzut, n-a fost îndeajuns pentru ca în finalele de la Belgrad să poată fi schimbat, măcar în două-trei finale, „argintul” (destul de numeros) cu „aurul” cuvenit campionilor. Era nevoie — ne-am convins de acest lucru urmărind finalele de la Belgrad — ca limpidul record al Snagovului să fie DOAR UNUL DIN CRITERIILE de evaluare a șanselor sportivilor români de a urca — primii — pe podiumul de onoare. Tot atât de importantă era, credem, și CUNOAȘTE-

REA MULT MAI EXACTĂ A VALORILOR ATINSE DE PRINCIPIALII ADVERSARI, a progreselor realizate de echipajele tinere

Vasile Diba, locul II în finalele de K1-500 m și ștafeta

sau cele „surpriză” de la campionatele mondiale de anul trecut, a noutăților în selecția diferitelor echipaje și în metoda de pregătire. În această ordine de idei, ne îngăduim să arătăm că o asemenea concluzie s-a desprins limpede încă de la ediția 1974 a C.M., după care, de altfel, ziarul nostru sublinia, printre altele: „Este clar că, în viitor, cucerirea sau păstrarea pozițiilor fruntașe va fi tot mai dificilă, va cere mai multă muncă și dăruire, așezarea întregului proces de pregătire pe baze științifice, studierea atentă a tot ce apare nou în acest domeniu, căutări neîntrerupte pentru depistarea unor talente autentice care să se poată afirma rapid în arena internațională”. Știm că federația de specialitate a împărțit, la timpul respectiv, această opinie, că biroul federal, specialiștii loturilor reprezentative au acționat în această direcție, dar SE PUTEA ȘI TREBUIA SĂ SE FACĂ MAI MULT.

Se vede că nu este îndeajuns ca astăzi să se muncească mai mult ca ieri, că trebuie stabilit exact CE și CÎT înseamnă acest MAI MULT, că fixarea parametrilor, a obiectivelor trebuie să vizeze obținerea unor performanțe maxime nu a unor CEVA mai bune decât cele anterioare.

În contextul aceluiași condiții

subiective ar putea fi, de asemenea, amintite o serie de alte constatări negative — starturi întârziate, finisări lipsite de ritmul și tenacitatea care hotărăsc adesea câștigul unei probe, surprinderea tactică de către unele echipaje adverse etc. —, dar, firește, analiza acestora este, în primul rând, de competența antrenorilor, a colegiului de specialitate, a biroului federal.

Ne vom opri, în schimb, asupra unor aspecte, e drept puține, dar care au evidențiat necesitatea întăririi responsabilității personale a sportivilor, a muncii educative în general. Cu tot respectul și prețuirea pentru talentul și valoarea lui Ivan Patzaichin (de altfel, medaliat cu argint la Belgrad), trebuie să spunem că în finala probei de canoe simplu 500 m el nu a oferit un exemplu, renunțând — după un start slab — la lupta pentru un loc cât mai bun, atunci când și-a văzut risipite șansele la titlu sau la o medalie. Locul 7, după clișeu sportiv de valoare modestă, trebuie să rămână un accident, regretabil, în strălucita carieră a lui Ivan Patzaichin.

Cu atât mai mult a surprins abandonul altui valoros sportiv, Atanasie Sciocnic, în proba de caiac 10000 m, care fără nici un motiv temeinic — desi era singura finală la care trebuia să participe — a renunțat după circa 2000 m, ieșind din cursă spre stupefacția tuturor!

Ne-am obișnuit, și de aceea pretindem întotdeauna, ca TOȚI componenții loturilor de caiac-canoe să facă în TOATE împrejurările nu numai dovada talentului, a valorii și pregătirii, ci și a puterii lor de mobilizare și dăruire deplină, de responsabilitate totală față de misiunea de clasă de a reprezenta țara noastră în marile competiții internaționale. Exemplele amintite (în mai mică măsură s-ar putea vorbi și de altele) arată, însă, că și în acest domeniu trebuie acționat cu mai multă fermitate, continuitate și exigență și, fără îndoială, biroul federal, antrenorii lotului pot contribui cu eficiență sporită la îmbunătățirea muncii educative, pentru ca în viitor — și ne gândim, în primul rând, la Jocurile Olimpice — caiaciștii și canoiștii români să îndreptățască pe deplin așteptările tuturor celor care-i urmăresc cu dragoste și simpatie, care-i aplaudă cu căldură de ani de zile.

RECORD DE PARTICIPĂRI, CREȘTERI VALORICE IMPORTANTE, NOI CANDIDAȚI LA TITLURI ȘI MEDALII

Asistăm, de cîteva ani, la un fenomen obiectiv, înregistrat, de altfel, în majoritatea sporturilor: creșterea considerabilă a interesului și, implicit, a eforturilor morale și materiale, pentru cît mai bună reprezentare a unui țară număr de sportivi în competițiile internaționale (în special la campionatele mondiale și Jocurile Olimpice de caiac-canoe). În mod special de conștientă în acest sens ni s-a părut în anul trecut a campionatelor lumii, care, în afara faptelor cu imensa rezonanță „cărți vizită” (Ungaria și Uniunea Sovietică), am conștientizat o afirmare viguroasă a echipei R. D. Germane, dar și a unor echipaje din Italia, Polonia, Spania, Norvegia, Bulgaria etc. Este motivul care ne determina, în analiza C.M. de la Mexic, să adăugăm binemeritatelor clogii aduse sportivilor români concluzia că finalele de la Xochimilco au evidențiat „măsurile valorice în ierarhia mondială a caiacului și canoiei de care va trebui să se țină seama, în viitor, în perspectiva viitoarelor campionate ale lumii (Belgrad, 1975) și a Jocurilor Olimpice din 1976”.

Larion Serghel — Policarp Malihin, medalie de argint la K2 — 1000 m, medalie de bronz la K2 — 500 m, ambele probe figurind în programul Jocurilor Olimpice

Confirmarea acestei concluzii a fost totală la recenta ediție a campionatelor mondiale în care, în afară de referim doar la probele olimpice, constatăm că titlurile și medaliile au revenit sportivilor prezentând 9 țări, iar în clasamentul pe puncte figurează nu mai puțin de 18 echipe, din totalul celor 29 — evident record de participare care, în diferite probe, măsură mai mică sau mai mare, a îngreunat și chiar a complicat drumul spre podiumul laurilor.

Italianul Oreste Perri, marea „surpriză” de la Xochimilco, a venit împreună cu polonezul Włodzisław Słodziński campion al lumii la K1 — 1000 m (cîștigînd, de altfel, și proba — neolimpică de fond!). Canoistul bulgar Kirilov Ananiev a confirmat și cîștigînd medalia de bronz, pentru mulți o surpriză de proporții, pentru specialiștii un rezultat aproape previzibil, victoria echipajului spaniol la K4 — 1000 m (și chiar „bronzul” cucerit în

aminteam. Pot fi date și alte exemple (evoluțiile și rezultatele unor echipaje din Uniunea Sovietică, Ungaria, Polonia etc.), care atestă substanțială creștere a performanțelor, echilibrul de forțe între multe echipe și echipaje.

Să adăugăm tuturor acestor constatări obiective faptul că ediția din acest an a campionatelor mondiale, desfășurată evident sub semnul pregătirii și verificării hotărîtoare pentru Jocurile Olimpice de la Montreal, a stimulat în cadrul tuturor echipelor mari ambiții de afirmare, antrenamente mai intense ca oricînd, o susținută mobilizare a tuturor capacităților tehnice, în scopul cucerii acelor atât de importante opțiuni olimpice.

Ni se pare evidentă concluzia că în sportul caiacului și canoiei drumul totalei afirmări a devenit, astfel, extrem de anevoios, că nici o echipă nu mai poate emite astăzi pretenții la... toate titlurile și medaliile, că — în sfîrșit — pozițiile fruntașe pot fi păstrate doar cu mare greutate. Acesta este, după părerea noastră, cadrul general, fenomenul real și obiectiv existent la această oră în lumea caiacului și canoiei. Real și obiectiv, însă, pentru toate echipele și de aceea este firesc să se nască întrebarea dacă, în comparație cu alte echipe, formația noastră reprezentativă, factorii de resort (biroul federației de specialitate, colegiul de antrenori, specialiștii cărora li s-a încredințat pregătirea lotului etc.) au fă-

condițiile create, valoarea, talentul sportivilor, competența cadrelor tehnice, pentru ca rezultatele obținute să se inscrie la cota cerințelor formulate prin documentele de partid în legătură cu sportul de performanță din țara noastră.

Înainte de a răspunde unei asemenea legitime întrebări, reamintim, doar pentru a fixa alte câteva puncte de referință, că în total au fost obținute 8 medalii (6 de argint și două de bronz), ceea ce arată că, în general, sportivii români s-au aflat în imediată apropiere a campionilor — în unele probe la numai câteva zecimi de secundă! — că la unele probe olimpice au fost obținute rezultate superioare în comparație cu ediția mexicană a C.M. (K2 — 1000 m, C1 — 1000 m), că din bilanțul global trebuie să desprindem câteva rezultate bune și foarte bune, cum sînt cele realizate de echipajele de K2 — 500 și 1000 m, K1 — 500 m, C2 — 1000 m, C1 — 1000 m, K1 — 500 m fete etc., cărora se cuvine să le adresăm aprecierile binemeritate.

Au fost, însă, după cum arătăm, și mai multe motive de insatisfacție și — în ciuda condițiilor obiective pe care le-am enumerat în dorința de a înfățișa dificultatea existentă astăzi în „colecționarea de medalii” — trebuie să spunem că ele au și cauze subiective, asupra cărora — firește, fără pretenția de a le epuiza — ne

TOATE PÎNZELE SUS!

Concluziile noastre, pe care le supunem atenției factorilor de resort, sînt — în ansamblu — de natură să evidențieze faptul că, deși au fost pierdute unele poziții, echipa de caiac-canoe a țării noastre și-a păstrat locul printre cele mai puternice echipe din lume, că în unele probe a lipsit foarte puțin ca reprezentanții României să-și inscrie numele pe tabloul de onoare al învingătorilor, că există resurse evidente pentru ca la viitoarele ediții ale campionatelor mondiale, dar înainte de acestea la Jocurile Olimpice, argintul să fie preschimbat în aur. O spunem cu convingere și încredere, dar nu fără a reaminti că această afirmare nu va veni de la sine, că PENTRU CUCERIREA EI VA FI NECESARĂ APLICAREA FERME A ÎNVĂȚĂMINTELOR REZULTATE DIN DESFĂȘURAREA FINALELOR DE LA BELGRAD, o revizuire și completare a lotului, o îmbunătățire a metodei de pregătire, stabilirea unor obiective de performanță la cota mult mai ridicată, măsuri eficiente pentru acoperirea valorică corespunzătoare a tuturor celor 11 probe olimpice, omogenizarea în toate planurile a echipajelor susceptibile de selecționare.

Credem, de asemenea, că atât la caiac băieți, la caiac fete, cât — mai ales — la canoe, analiza tehnică a evoluțiilor și rezultatelor obținute la Belgrad, ca și a șanselor reale în lupta pentru medaliile olimpice de la Montreal, poate descoperi noi soluții și poate determina măsuri care să se exprime într-o substanțială creștere a nivelului performanțelor.

La Belgrad, echipajul Larion Serghel — Policarp Malihin a demonstrat o foarte bună pregătire, constanță valorică și o mare ambiție de afirmare. Referindu-ne numai la probele olimpice (altfel ar trebui să evidențiem și evoluția echipajului de caiac 4 fond, chiar și a ștafetei), putem arăta că, de asemenea, Vasile Diba, Ivan Patzaichin, Maria Mihoreanu, Gheorghe Danilov și Gheorghe Simionov, componenții echipajului de K4-1000 m (în ciuda locului ocupat) sînt sportivi de valoare mondială, capabili de rezultate din cele mai bune. Este, însă, necesar ca la Jocurile Olimpice echipa României să alinieze la start sportivi talentați, excelent pregătiți, PENTRU TOATE PROBELE, care să emită în mod justificat pretenții la titluri și medalii.

Sportul caiacului și canoiei este de multă vreme, spre lauda celor care-l conduc și care-l practică, unul din punctele forte ale delegației olimpice a țării noastre. De la această poziție plină de răspundere, de la înțelegerea profundă a sarcinilor formulate de partid privind reprezentarea cu cinste și demnitate a sportului românesc la J.O. de la Montreal trebuie, după părerea noastră, să continue — după analiza bilanțului de la Belgrad — munca, întreaga activitate a biroului federal, a specialiștilor și, neîndoiește, a tuturor sportivilor fruntași.

Aurul olimpic, toate medaliile de la Montreal încep să fie cîștigate acum, în acest ultim an, în această ultimă cursă a pregătirii, dar și a ambițiilor, a marilor eforturi, a dirigenței și permanenței autodepășiri, o cursă în care caiaciștii și canoiștii români au toate șansele să termine învingători.

Toate pinzele sus, pentru întreaga „flotilă” a Snagovului!

DAN GĂRLEȘTEANU

AMBIANȚĂ FAVORABILĂ SPORTIVILOR ROMÂNI ÎN CAPITALA OLIMPIADEI DE VARĂ 1976

La Montreal a început numărarea inversă. Peste mai puțin de un an, purlătorul flăcării olimpice va pătrunde pe marele stadion, vestind începerea celei de a 21-a ediții a Jocurilor de vară. Cum arată metropola canadiană în această ultimă și hotărâtoare perioadă?

Sportivii noștri care au participat la Montreal, la concursurile preolimpice, ne-au înfățișat-o, pe scurt, la inapoiere.

Imaginea cea mai izbitoare o oferă imensul șantier pe care se înalță viitorul Parc olimpic. Zi și noapte, aici trudesc peste 1500 de muncitori, manevrând diversele elemente prefabricate care prefigurează viitoarele instalații. Peste 60 de macarale — unele capabile să ridice piese de 450 de tone! — înfășurându-se în jurul cerului, își întind brațele gigantice spre cer. Peisajul se schimbă de la o zi la alta și această constatare dă senzația că până la sfârșitul lunii septembrie lucrările de suprastructură exterioară vor fi încheiate. Lunile de iarnă vor permite executarea amenajărilor interioare (care au și început la velodrom).

În imediată apropiere a Stadionului olimpic se zăresc bazele piramidale ale celor 4 blocuri ce vor forma Satul olimpic. Aci se construiește în ritm de un etaj pe zi. În blocul numit A vor fi locuit toate sportivele. În cel intitulat B va fi găzduită delega-

Imnul României a răsunat de cinci ori

Întrecerile preolimpice de la Montreal aveau menirea să testeze, pe de o parte, capacitatea organizatorică și, pe de altă, nivelul „febrei olimpice” la publicul local. Din observațiile delegației noastre reiese că organizarea a întrecerilor așteptările. Comitetul de organizare a Jocurilor Olimpice (COJO) pare să fie stăpân pe toate problemele rămase în suspensie.

Spectatorii din Montreal, mai obișnuiți cu manifestările sportive profesionale (baseball, golf, fotbal american, hochei pe gheață), dovedesc totuși interes pentru disciplinele sportive olimpice și o niereu crescândă sete de a cunoaște mai îndeaproape pe sportivii celebri ai acestor ramuri. Este, de altfel semnificativ faptul că toate bilețele pentru Olimpiadă, rezervate populației locale, au și fost vindute! Fair

și corect în exprimarea admirației față de performanțe, publicul canadian a îmbrățișat cu căldură pe sportivii români. În sala Forum, cu 17.000 de locuri, privitorii sînt așezați foarte aproape de scena sportivă, astfel că ei au putut aprecia bine evoluțiile gimnastelor Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu. De asemenea, cei 7000 de spectatori, care au făcut nelncăpătoare tribunele stadionului din parcul Kent, au aplaudat victoriile românești — și îndeosebi maniera în care au fost obținute de către Mariana Suman, Natalia Andrei și Gheorghie Cefan.

În această atmosferă favorabilă, este o mîndrie pentru noi faptul că drapelul românesc a fost înălțat pe catarge de 14 ori, iar imnul țării noastre a răsunat la Montreal de 5 ori!

Contribuție la inițierea publicului

La opera de atragere a publicului local spre sporturile olimpice — cu toate valențele lor spectaculare —, sportivii români au contribuit din plin, în primul rînd prin comportarea lor frumoasă și performanțele de înaltă ținută sau valoare, iar pe de altă parte interesul cu care au fost urmărit

gimnastică a Europei și-a găsit loc pe pagini întregi, cu imense fotografii și sub titluri dintre cele mai pitorești: „Comăneci — superbă”, „A opta minune a lumii, o fetiță de 13 ani” (în ziarul de limbă franceză „Montreal—Matin”) sau „Zina sportului românesc” (în cotidianul de limbă engleză „The Gazette”). Să mai amintim că în materie de poliglotism micuțele noastre gimnaste s-au descurcat destul de bine — și în franceză, și în engleză — atunci cînd a fost vorba (și a fost în trei rînduri) să răspundă întrebărilor comentatorilor posturilor de televiziune.

O interesantă apreciere face Doug Gilbert, în „The Gazette”, atunci cînd — atacînd tema precocității în sport — face o distincție netă: „Una e să fii recordmană a lumii la 13 ani la înot și cu totul altceva la gimnastică, unde munca tehnică este mult mai variată și mai amplă, producîndu-ți uimire cînd o privești mai de aproape”. Această constatare confirmă o stare de fapt: față de înot, unde mișcarea unui stil este singulară și rămîne pentru totdeauna aceeași, în gimnastică, dimpotrivă, mișcările sînt variate prin însăși existența a 4 aparate, iar executantul — întocmai acrobului pe scenă — trebuie să producă mereu alte exerciții (și obligatorii, și liber alese)! Iată un compliment meritat pentru precocitatea campioanei noastre și a partenerelor ei de echipă.

Principalele interviuri și reportaje au înfățișat elogios nu numai comportarea și valoarea sportivilor noștri, ci și dezvoltarea de ansamblu a educației fizice și mișcării sportive din țara noastră. Același „The Gazette” scrie: „Românii au ajuns în ultima vreme la înalt nivel olimpic. Comportarea atleților și gimnastilor lor este un indiciu. Vara viitoare, ei vor realiza probabil cea mai bună performanță a lor la Jocurile

„MONTREAL-MATIN” publică această fotografie cu următoarea explicație: „Sus, pe podium, româncea Nadia Comăneci salută mulțimea pe care a cucerit-o. Pe locul 3, Teodora Ungureanu se bucură de triumful compatriotei ei”

Olimpice. La München, au obținut 3 medalii de aur, 6 de argint și 7 de bronz. Ei vor culege mult mai multe, aici, la Montreal”. Autorul articolului, apreciind valoarea reală a sportului nostru,

forța sa demonstrată mai ales în anii 1974—1975, nu face decât să întuiască înseși aspirațiile sportivilor noștri, dornici de rezultate cît mai bune la viitoarea Olimpiadă.

Studiu necesar pentru modelarea pregătirii candidaților noștri

Delegația noastră, condusă de Emil Ghibu, secretar al C.N.E.F.S. și secretar general al Comitetului Olimpic Român, însoțită în timpul vizitei de atașatul olimpic Nicolae Deaconu, din cadrul reprezentanței economice române la Montreal, a desfășurat o acțiune susținută pentru stabilirea unor legături de lucru cu șefii principalelor sectoare ale Comitetului de organizare (COJO).

Delegația română a avut o înțîlnire cu președintele COJO,

Roger Rousseau, cu care a făcut un util schimb de păreri asupra organizării Jocurilor Olimpice, asupra activităților de educație fizică și sport din România și Canada, asupra relațiilor sportive dintre cele două țări. În cursul acestei întîlniri, Roger Rousseau a oferit Comitetului Olimpic Român drapelul Jocurilor Olimpice de la Montreal 1976, care va fi înălțat la locurile de antrenament ale candidaților olimpici români, pînă la plecarea spre orașul—gază a Jocurilor.

Studiindu-se condițiile de adaptare a sportivilor noștri la un fus orar nou, la ambianța climatică variată (căldură acceptabilă, dar cu schimbări bruște de temperatură, cu umiditate mare, cu averse rapide și uneori vînt), s-a constatat că va fi nevoie de o perioadă de familiarizare înainte de concurs.

Analiza bazelor sportive pe care se vor disputa întrecerile olimpice, a caracteristicilor lor principale (suprafață de joc, microclimat, aparatură folosite, dimensiuni, luminozitate, distanța față de Satul olimpic etc) a permis tragerea unor concluzii care vor folosi la modelarea corespunzătoare a pregătirii candidaților noștri. De pildă, pista atletică pentru alergări, făcută din tartan — de culoare roșie pe culoarele de alergare și bej la pistele de elan — va fi utilizată și la marele Stadion olimpic aflat în construcție.

Mai sînt doar 11 luni pînă la inaugurarea Jocurilor Olimpice de vară și considerăm că recenta vizită a delegației sportive române — care va fi urmată de una a grupului de canoști și caiacisti — s-a dovedit deplin folositoare.

Președintele C.O.J.O., Roger Rousseau (la mijloc), oferă delegațiilor române, Emil Ghibu (în stînga) și Valentin Constandache, drapelul Jocurilor Olimpice de la Montreal 1976

ția (masculină) a României, căreia i s-au rezervat apartamentele de la etajul 11 — o opțiune favorabilă, pentru că asigură liniște și aer curat. De altfel, întregul Sat olimpic va beneficia de avantajele de a fi plasat în imediata vecinătate a Grădinii botanice, fără a mai vorbi de faptul că toate încăperile sînt dotate cu instalații de aer condiționat.

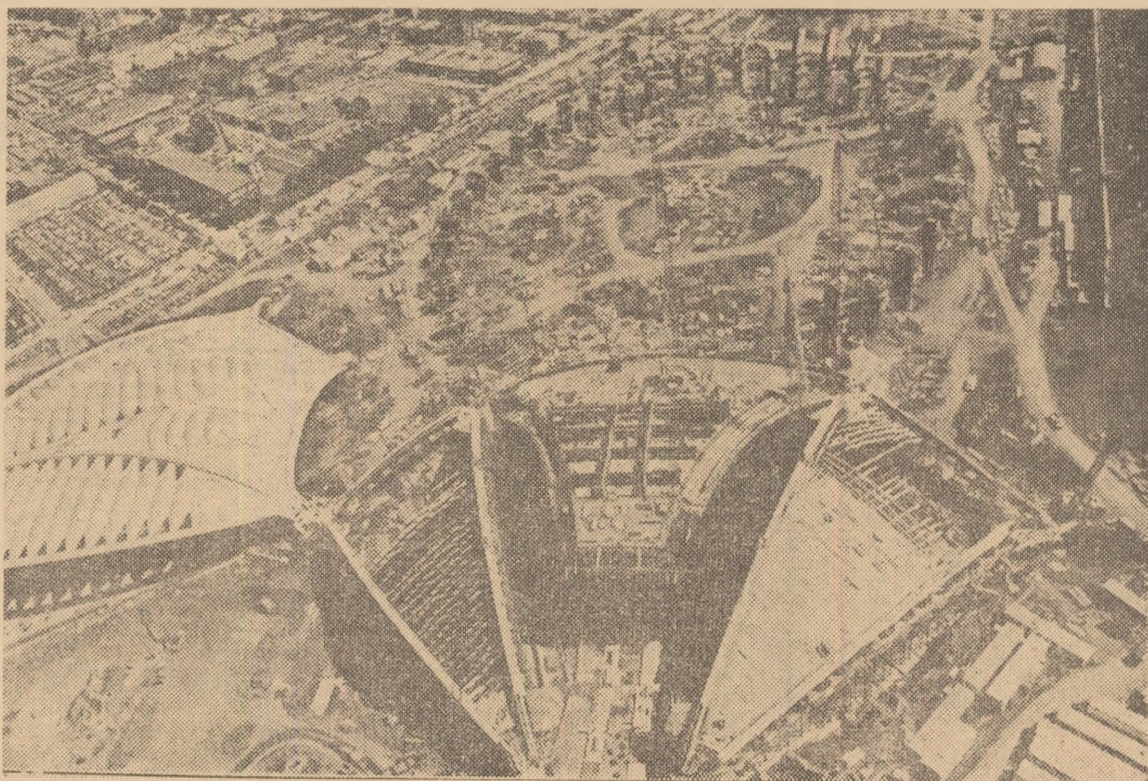
Concomitent, s-a și făcut recepția pistei de apă — comună pentru canotaj și caiac-canoe — situată în chiar centrul orașului, paralel cu maestuosul fluviu Sf. Laurențiu. Canalul artificial, cu acest adevărat „stadion nautic”, are excepționale virtuți spectaculare, pentru că din largă tribună de pe mal se poate urmări orice cursă de la un cap la altul!

Deși oarecum extracentral, centrul Claude Robillard este altă construcție importantă (mai ales pentru handbaliștii noștri, care vor juca aici!). Așezat într-un cartier de locuințe lipsit de instalații sportive, noul centru, aflat în construcție, are ca piesă principală o imensă clădire din armătură metalică, de aproximativ 2500 de tone, pe 5 nivele. Aci, la interior, vor putea fi practicate numeroase discipline sportive: atletism (pistă de 200 m cu 4 culoare), înot, gimnastică, fute, box etc. Sala este însă în primul rînd rezervată turneului olimpic de handbal.

Iată, pe scurt, primele impresii cu care s-a întors de la Montreal delegația Comitetului Olimpic Român, care a însoțit grupul de sportivi români participanți la „mini-Olimpiada” recentă. Aprecierea, la fața locului, a stadiului lucrărilor pregătitoare a fost utilă, mai ales într-o perioadă în care înfăptuirea întocmai a planului de construcție era uneori pusă la îndoială. Delegația română a constatat că lucrările sînt într-o

de reprezentanții opiniei publice canadiene, de ziariști și comentatori de radio și televiziune.

În largile rubrici sportive ale presei cotidiene din Montreal — cu spații foarte mari consacrate în proporție de 90% vedetelor profesionale — campioana de

Vedere generală aeriană a Parcului olimpic, în plină construcție. În stînga — velodromul; în față — acoperișul piscinei; iar în fund — pilonii, dispuși în oval, pe care se va sprijini marele stadion olimpic

ÎN TABERE, SPORTUL NU CUNOAȘTE... VACANȚĂ

BUȘTENI

AR FI NECESARĂ MAI MULTĂ CONTINUITATE

Din șiragul frumoaselor stațiuni înșirate de-a lungul Prahovei spre obârșie, stațiunea Bușteni este privilegiată de vecinătatea Bucegilor. Rezemată de piciorul Caraimanului, localitatea împrumută măreție de la colosul de piatră, lumină de la soarele care o scaldă, frumusețe de la natura și oamenii acestor plaiuri. Pe scurt, e un loc ideal de odihnă și refacere, pentru meditație și reînnoire cu sine. Dar nu numai pentru aceasta...

Excursia — cu piciorul sau autocarul — rămâne dominantă taberei. Exercițiul fizic, ca o preocupare sistematică atât de necesară după o perioadă de intense eforturi intelectuale, se mai completează prin jocuri sportive, mini-fotbal, handbal, volei. Există și un campionat al taberei pe fiecare serie, cu premii și diplome. În seria trecută s-a organizat chiar o întrecere cu reprezentativii celorlalte mari tabere studențești de la Piriul Rece.

Și totuși, deși existentă, activitatea sportivă — mai ales sub aspectul continuității — nu ni s-a părut convingătoare. Mai întâi pentru că în tabăra amintită nu este nici un profesor de educație fizică. Eventual chiar un grup de studenți de la facultățile de educație fizică ar putea prelua sarcinile organizatorice pe discipline și preferințe, asigurând sportului caracterul de permanență și nu al unei complementarități întâmplătoare. În al doilea rând, însă, relația cu administrația stațiunii nu ni s-a părut perfect elucidată în ceea ce privește posibilitatea folosirii tuturor bazelor sportive ale orașului, inclusiv a terenurilor de fotbal, pistici, terenurilor de tenis etc. E posibil ca această neclaritate să fie tocmai expresia faptului că nevoia de sport și mișcare a taberei nu este prea bine susținută organizatoric.

Activitatea cultural-educativă se desfășoară în clubul amenajat în vechea sală de sport a liceului, unde sînt jocuri de sah, remmy, o discotecă, o bibliotecă (a liceului), posibilități de oferă clipe de odihnă, divertisment sau reverie.

Viața e totuși complexă în tabăra. Răspunzînd chemării și comandamentului acestor zile, studenții petrec o parte a vieții de tabără efectuînd munci patriotice (săpături, nivelări, terasări) la pîrtea de bob de la Sinaia sau la construcția atelierului-școală al liceului din Bușteni.

Mihai BĂRA

Se afirmă adesea — și nu fără temel — că vacanța de vară reprezintă pentru elevi și studenți o perioadă de bogată și intensă activitate. Fiindcă zilele vacanței n-au drept echivalent o stare de lincezeală, de imobilitate fizică și psihică, ci, dimpotrivă, ele se caracterizează printr-o odihnă activă, prin valorificarea în mod creator a acestei etape de relaxare, binevenită la capătul unui an de muncă rodnică.

Intr-adevăr, din programul fiecărei tabere (numărul lor este, pe ansamblul federațiilor și al județelor, de ordinul sutelor) activitățile de mișcare, exercițiul fizic organizat, ca și practicarea disciplinelor sportive preferate sînt nelipsite. Modalitățile de cuprindere a tinerilor prezenți în asemenea tabere într-o activitate sportivă susținută, cît mai

plăcută, mai atractivă, sînt multiple, pornind de la exerciții de gimnastică efectuate dimineața, la învioreare, și pînă la minicampionate la sporturi individuale (sah, tenis, tenis de masă, cros sau alergări pe distanțe scurte, natație) sau jocuri sportive (volei, baschet, fotbal, handbal).

Rîndurile noastre își propun să surprindă unele aspecte legate de felul cum se desfășoară activitățile sportive ale vacanței de vară. În câteva tabere pentru elevi și studenți, cu elemente de referință pozitive și... mai puțin pozitive, să constituie totodată — indirect — un schimb de experiență pentru cei interesați. Fiindcă vacanța de vară 1975 se află în plină desfășurare, mereu alte și alte serii de elevi și studenți urmînd să fie beneficiarii taberelor instalate în locurile cele mai pitorești ale patriei...

NĂVODARI

Cînd spui astăzi Năvodari, parcă nu-ți mai vine număldecît în minte imaginea indelemticilor — prioritare odinioară — ale populației băstinașe, indelemticilor care au inspirat sugestivul toponim, ci — mai degrabă — peisajul nou care definește existența micii așezări de pe țărmul mării. Un peisaj avînd în prim-plan industria chimică și, alături, vasta zonă a cochetelor construcții ce adăpostesc taberale de vacanță. Acest modern complex, prin care se perindă în fiecare sezon zeci de mii de școlari și preșcolari, a adus Năvodarilor o largă faimă și o apreciere unanimă. L-am vizitat recent, firește în intenția de a consemna cîteva aspecte legate de activitatea sportivă care se desfășoară cu școlarii aflați în tabără...

— Seria aceasta — ne spune prof. Stelian Popescu, de la Liceul pedagogic din Deva, interlocutorul nostru — cuprinde peste 6000 de școlari, împărțiți în detașamente, unități și tabere. În fiecare grupare se organizează zilnic, alături de alte acțiuni specifice, o bogată activitate sportivă, pentru care au fost trimiși aici mai mulți profesori de educație fizică.

— În ce constă programul sportiv alcătuit pentru oaspeții taberelor?

— Organizăm, pe categorii de vîrstă, concursuri de alergare (viteză), de săritură în lungime de pe loc, de tracțiune la frînghie, de „pistă aplicativă”, de aruncare la coș de pe loc, precum și meciuri de handbal, atît la fete cît și la băieți, și de fotbal, întreceri la sah și tenis de masă. Ne-am propus, de asemenea, să organizăm un curs de inițiere la înot... La buna desfășurare a unor dintr-aceste competiții își aduc contribuția și alți profesori, ne-specialiști în educație fizică, dar care posedă carnet de arbitru la diferite discipline.

— Care este ponderea sportului în cadrul activităților zilnice ale taberelor?

— Atît ca număr al acțiunilor, cît și ca număr de participanți la competițiile organizate în fiecare grupare a complexului, activitatea sportivă deține, fără îndoială, înțietatea. De altfel, cu sportul

TRADIȚIA NU SE DEZMİNTE

Fortă, dărzenie, voință — de o parte și de alta a frînghiei!

se deschide fiecare zi, toți elevii participînd la învioreare sub conducerea profesorilor; ei ocupă cea mai mare parte din timpul petrecut de copii pe plajă (unde, între băi, au loc unele dintre concursurile amintite); și tot sportul se bucură de un regim prioritar după-amiază, cînd terenurile taberelor ALBATROS, TE-MERARII, PERLA VACANȚEI, CUTEZĂTORII și chiar DELFINUL (bază sportivă a preșcolariilor, pe care adesea ne extindem) sînt arhipline pînă seara...

— În ce fel este stimulat interesul elevilor pentru sport?

— Felul în care este egalonată activitatea competițională pe întreaga perioadă reprezintă un real stimul. Astfel, la venirea în tabără, în primele zile, se fac concursuri de selecție în fiecare detașament, după care încep întrecerile la acest nivel, apoi pe unitate și, în sfîrșit, pe tabără. Pentru seria anterioară, de pildă, s-au organizat și întreceri pe complex. Vă închipuiți ce rivalități se nasc între grupări și cît entuziasm al pasionaților (cărui nu-i rezistă nici... profesorii) înconjoară

fiecare competiție. Dar cele mai atractive și mai animate sînt întrecerile inter-județene.

Aurelian BREBEANU

JUDEȚUL MUREȘ

ACTIVITĂȚI POTRIVITE PREFERINȚELOR COPIILOR

Mii de tineri, elevi și cleve, veniți din întreaga țară, își petrec aceste minunate zile de vacanță în taberele organizate pe cuprînsul județului Mureș. Majoritatea dintre acestea — adevărate colonii unde domnește tinerețea și voia bună — se află situate în locuri pitorești, pe văile Mureșului, Gurghiuului, la Sovata, în poieni de munte, aproape de cursuri de apă, elemente care favorizează un program de activitate deosebit de bogat și atractiv.

„În cadrul activității zilnice, un important loc îl ocupă sportul — ne spune Andrei Galfi, directorul taberelor de vacanță în cadrul Inspectoratului școlar județean. De altfel, în toate taberele, printre cadrele didactice se numără cei mai entuziaști profesori de educație fizică din județ.”

Avem să ne convingem de aceste lucruri vizitînd cîteva unități. La Răstolița, de pildă, unde își petrec cele două săptămîni de tabără elevii din județele Sibiu, Bacău, Covasna, ca și din altele, erau în toi întrecerile de vo-

lei, fotbal, baschet, tenis de masă. Directorul taberei, Viorel Florea, profesor de educație fizică la Școala generală nr. 2 din Tg. Mureș, sublinia, nu fără mîndrie, că selecționata de fotbal a taberei a învins de cîteva ori puternica echipă a Răstoliței, cî Inspectoratul județean a dotat tabăra cu rachete și mingi de tenis, fiind amenajate terenuri și organizate cursuri de inițiere în acest sport.

La Lăpușna, una dintre cele mai frumoase stațiuni montane ale județului, tabăra este un fel de „sat de vacanță”, cu mini-hoteli, cu terenuri de sport, de la care pleacă poteci spre adîncurile pădurilor. Prof. Liviu Rațiu ne relatează cî încă de la deschidere a fost inițiate campionate pe ramuri de sport, deosebit de disputate, deși nu au spectatori decît pe drumuții ocazionali. Finaliștii vor fi răsplătiți cu diplome, plăcuțe din lemn ce se lucrează în tabără și diferite recompense... dulci.

Peste 250 de elevi și cleve populează

tabăra de la Sovata. Aici, printre preocupările sportive obișnuite, un loc de seamă îl ocupă înotul, deviza comandamentului fiind că „TOTI COPIII VENIȚI AICI SĂ ÎNVEȚE A ÎNOTA”.

În municipiul Tg. Mureș au fost organizate cinci tabere cu un efectiv de peste 600 de elevi și cleve pe serie. Am vizitat unitatea de pe lângă Grupul școlar comercial, condusă de prof. Viorel Suciu, și am aflat că programul ei a fost elaborat după preferințele copiilor. El cuprinde, în principal, vizite la unitățile industriale ale orașului, la muzee și — în așa-zisele „zile nautice” — un program special complex la baza nautică a Casei pionierilor din Tg. Mureș. De altfel, acest mod de a elabora programul de tabără, după preferințele copiilor, explică participarea lor unanimă și entuziasată la toate acțiunile inițiate în cadrul taberelor organizate în județul Mureș.

Viorel TONCEANU

COLIBIȚA, 1975...

Intr-una din cele mai frumoase stațiuni montane din județul Bistrița-Năsăud, la Colibița, Casa Pionierilor din orașul de reședință al acestui județ a organizat o reușită tabără de vacanță. În grupe de cîte 30 de pionieri, aici se odihnesc, fac sport și desfășoară activități specifice copiilor (simpoioane pe teme muzicale, tehnice etc.) cei mai vîdeznici purtători ai cravatei roșii cu tricolor, evidențiați în viața de organizație.

O preocupare centrală a participanților la tabără este legată de realizarea marii acțiuni a acestui an „Asaltul Carpaților”. În acest sens, copiii bistrițeni ajută efectiv la reamenajarea unor trasee turistice, precum și la fixarea unor marcaje orientative. Este o acțiune la care prezența se înregistrează integral!

Și încă un amănunt: la Colibița — așa cum se poate vedea și din imaginea alăturată — elevii și pionierii locuiesc în căsuțe speciale, tip camping, care au fost construite chiar de beneficiarii lor, reprezentanții cercurilor aplicative ale Casei Pionierilor din orașul Bistrița...

Text și foto:

L. TOMA, corresp. județean

Mai ales acum, în zilele înșirate ale verii, suprafețele bazei sportive „Voinicelul” din Capitală găzduiesc activități specifice vîrstelor mici. Mai mult sau mai puțin... organizat, preșcolarii cartierului asaltează, din orele dimineții pînă la lăsarea serii, aparatele de joacă ale parcului de distracții: joacă în aer liber — primii pași spre pasiunile sportive de mai tîrziu...

Foto: D. NEAGU

Deci, pretutindeni în țară — în locuri pitorești — pionierii, elevii și studenții își petrec o parte din vacanța lor în tabere. Organizatorii caută să ofere celor veniți zile minunate de destindere, odihnă, mișcare în aer liber, programe culturale. Bineînțeles, niciieri nu lipsește sportul, acest prieten nedespărțit al tineretului. Dar, pentru ca exercițiul fizic, sportul, să ocupe locul ce i se cuvine în viața taberelor trebuie ca:

• Din programul organizat — și nu spontan — al taberelor să nu lipsească exercițiile fizice și activitățile sportive;

• În fiecare tabără să existe cel puțin un profesor de educație fizică, care să inițieze și să coordoneze întreaga activitate în acest domeniu;

• Între conducerea taberelor și organele locale să se sudeze o strînsă legătură, care să ducă la folosirea intensivă a terenurilor, a bazelor sportive, la alegerea celor mai adecvate trasee pentru drumetii și excursii.

Se va putea da astfel viață unor importante prevederi din Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie-martie 1973, care stabilește ca în taberele școlare și studențești să se organizeze competiții interne, crosuri, marșuri, excursii și drumetii, turism și alte activități sportive cu o largă sferă de cuprindere a tineretului.

